

Met zware stappen sluit Olifant zich bij het groepje aan.
Ze schudt langzaam haar grote kop.
'Ach,' kirt ze, "t is echt een schatje. Maar ik heb al een kind.
Ik kan er echt niet nog eentje bij hebben.'

‘We kunnen dit kleintje toch niet zomaar achterlaten,’ roept Aap verontwaardigd. ‘Als niemand iets doet, haalt hij het niet. Als wij niets doen, gaat hij dood!’

Dan begint het gekibbel.

‘Wat denk je wel, ons de schuld geven!’

‘Zorg jij dan voor hem!’

‘Weet je wel hoe gevaarlijk hij later is?’

‘We moeten aan onze kinderen denken.’

Het geruzie gaat maar door.

Tot Vogel bovenop de rug van Zebra landt.

‘Waarom maken jullie ruzie?’

‘Niemand wil voor deze kleine welp zorgen,’ antwoordt Aap boos.

‘Welke welp?’ tsjirpt Vogel verbaasd.

